UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cura Salvtis, Sivæ De Statu Vitæ Mature ac Prudenter Deliberandi Methodus

Hevenesi, Gábor

Coloniae, 1716

VD18 13912755

Deliberaturus Cœlum consulat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-50144

Visual Library

aberrem, erroremque meum gemere cogar in æternum.

Deliberaturus Cœlum consulat.

Gaudebit cor vestrum; & gaudium vestrum nemo tollet à vobis. Joan. 16.

1. CUm fide doceamur animam hominis rationalem eo fine à DEO creatam esse, ut cœlum obtineat, omníque bono æternùm fruatur, si sanæ rationi conformiter vivere ac operari vult, omne ejus desiderium, cura & sollicitudo eò ferri debet, ut animam suam salvet, hoc obtento felicissimus, sine hoc miserrimus, licet præter hoc omnia alia possideat. Cœlum est omnis boni possessio; gaudium sine mœrore, requies sine labore, sanitas absque languore, spes sine amittendi periculo, abundantia sine defectu, vita sine morte, beatitudo sine calamitate, perpetuitas sine metu. Estne aliquid, quod præterea optare possit homo? & hoc tibi DEUS destinavit Parthenophile! huc ut venias, contemne viliora. Cur per multa vagaris, quære bonum, quod habet omne bonum.

2. Quod Mater Machabæorum à filio, hoc à te DEUS desiderat; *Pete nate,*

ut cœlum aſpicias. 2. Mach. 7. Cujus aſpectus animavit ad mortem plurimos, ad terrenorum faſtidium movit innumeros, ad fortia quæque audenda imbellibus etiam animos addidit. Cœlum aſpice, nec diu te dubitare ſinet, eam tibi eligendam eſſe vitæ methodum, quæ te ſit illuc ſecuriſſimè deductura. Hæc una tibi debet eſſe quæſtio, & unica ſollicitudo, quæ fuit Evangelici illius Juvenis Chriſtum interrogantis, *Magiſter, quid faciendo vitam æternam poſſidebo?* Luc. 10. Reſpondebit utique tibi DEUS, reſpondebit conſcientia, modò attentè audias, *quid loquatur in te Dominus*, & fideliter exequaris.

3. Voluntas humana naturaliter fertur in bonum, hocque tantò amat ſerventiùs, quantò purius, & ab admixtione mali fuerit remotius. Cor humanum otiari non poteſt, quin aliquid amet. Ama bonum, quisquis deliberas, ſed verum, ſed ſincerum, non fucatum & apparens; quære delitias, ſed ſtabiles ac æternas: ambi commoda, ſed præ fugitivis ſempiterna, quæ nec fur eripiat, nec tinea aut ærugo demoliatur. Talia ſi deſideras, miſſis utique aliis om-

omnem in cœlum amorem transferes. Ibi enim, si delectat pulchritudo? *Fulgebunt Justi sicut Sol*; si libertas arridet: *erunt sicut Angeli DEI*; si gustus afficit: *torrente voluptatis suæ potabit eos Dominus*; si amicitia in votis est: una Beatorum omnium voluntas est; si honores ambis aut divitias: *Gloria & divitiæ in Domo ejus.* Hæc omnia tibi stant venalia: da te, & cœlum habebis.

4. Quanti putas constare cœlum? pretiosa vili comparari non possunt. Noli decipi: si dubitas quanti cœlum sit venale, Apostolos, Martyres, Eremitas consule; consule veritatem æternam: Numquid *oportuit pati Christum, & ita intrare in gloriam suam.* Luc. 24. Pati eum oportuit in fama, pati in animo & in corpore; pati à Judæis, pati à Discipulis, pati à DEO Patre; Si eum oportuit pati, & ita intrare in cœlum, quomodo tu per rosas & libertatem, per abundantiam & honores te illud obtenturum speres? Chrysostomi sensum audi? paratum se ajebat ipsas inferni pœnas sustinere, modò Christi aspectu vel momento frui possit. Quid tu pro cœlo facies! quem vivendi modum eliges? non est è terris mollis ad astra via. *Re-*

gnum

gnum cœlorum vim patitur , & violenti, id est, qui concupiscentiis suis vim inferunt, *rapiunt illud*.

5. Licet omnes creati simus , ut ad cœlum perveniamus, tamen, heu pauci sunt, qui eò perveniant. Nolo hic te Parthenophile revelationibus terrere, quæ è sexaginta millibus simul mortuis non plures tribus animas cœlo receptas esse prodiderunt , certiora sunt , quæ sacer codex docet : Multi vocati, pauci electi, & unde tanta hominum infelicitas ? in promptu causa est: *Arcta via & angusta est semita , quæ ducit ad cœlum , & pauci sunt , qui inveniunt eam.* Matth. 7. Quia vel sine ulla, vel sine debita deliberatione vitæ statum eligunt , non quæ æternæ rationes , sed humanæ considerationes suadent, ideo pauci electi. Quære tu melius iter ad cœlum Parthenophile ! in tua nunc illud est potestate : prout statum eliges, ita cœlum vel obtinebis , vel amittes. Vide , ne pro vitro adamantem , pro fistula cœlum , pro momento perdas æternitatem.

6. Mirandum sanè , sed & maximè dolendum est, quòd homines tam parùm solliciti de cœlo vivant , quasi vix ope-

operæ pretium esset pro eo laborare, vel quasi DEUS illud nobis largiri foret obligatus. Destinavit nobis cœlum divina bonitas, sed non otiosis, vult ut illud promereamur, pro præmio illud, non pro dono illud constituit; & tamen ô insipientiam! plus curarum & fatigii assumitur, plus expensarum & incommoditatum impenditur pro inferno, quàm pro cœlo obtinendo. Ubi ratio? ubi consilium: Meliora ergo de te Parthenophile! quem cœli adeundi desiderium ad hanc deliberationem permovit, spem mihi facit, pluris te cœlum, quàm alia omnia facturum. Utinam vel à dæmone justam cœli æstimationem discamus, qui ex energumeno paratum se esse dicebat omnes possibiles cruciatus, & omnium Martyrum tormenta usque ad judicii diem sustinere, modò vel momento unico posset cœlo frui; pro hoc totâ æternitate possidendo minus à te exigitur: nempe salutaris vitæ status electio.

7. Ut differt stella à stella in charitate, ita differt unius Sancti gloria in cœlo ab alterius beatitudine; *recipiet* enim verò *unusquisque, prout gessit in suo corpore.* Qui plures actus heroicos exercuit, am-

pliorem meritorum collegit ſegetem, hic liberaliorum reciprocè in ſe DEUM experietur. Hinc glorioſæ iliæ in cœlo laureolæ *Virginitatis*, *Martyrii & Doctrinæ* non omnibus æque Sanctis promiſcuè, ſed ſecundùm meritorum proportionem conferentur. Huc pia deliberantium ſollicitudo reſpiciat, eſt neceſſe, ut ſalvari non contenti ad eum aſpirent ſtatum, in quo & plures exercere virtutes, & ampliora colligere merita, & majorem DEO guſtum facere, ſicque majorem in cœlo gloriam præſtolari prudenter poſſint. Quid tibi fervoris, quid animi ſit Parthenophile! deliberatio tua exhibebit. Si me audis, liberalis erga DEUM eſto, cœlum aſſequi non contentus, eum ſtatum delige, in quo merita meritis accumulando amplioris in cœlo gloriæ totâ æternitate poſſidendæ jacias fundamentum.

Affectus.

O *Quàm dilecta tabernacula tua Domine Virtutum! concupiſcit & deficit anima mea in atria Domini.* Pſ. 83. Ideo DEI bonitate creatus ſum; ideo tam copioſa fuit redemptio mea; ideo ad veram fidem vocatur, in DEI agni-

agnitione & timore educatus sum; ideo hæc à DEO talenta naturæ gratiæque tam liberaliter consecutus, ideo usque ad hoc momentum in vita conservatus sum, ut tandem *salvus fiam.* O magna DEI erga me dignatio! cœlum mihi, modò ultrò velim, offerentis! sed quid juvat ad cœlum vocari, nisi detur illud consequi: nunc tempus est eò iter arripiendi. Tu Domine dirige gressus meos, intellectum instrue, move voluntatem, ut eam arripiam vitæ semitam, quæ me ad cœlum, quo unicè aspiro, certò deducat.

Mundus, caro, dæmon, hostes bonæ deliberationis.

Est via, quæ videtur homini recta, novissima autem ejus ducunt ad mortem. Psal. 24.

1. QUod Sancto Augustino de statu vitæ deligendo deliberanti, & ad viam cœli aspiranti contigit, dum vestem ejus, ut ipse fatetur, carneam concupiscentiæ succutiebant, & dicebant: *Sic nos deseris Augustine?* Idem hodiè quoque deliberantibus accidere solet, dum hi nempe in consilium coram DEO mortem, Judicium, infer-